

در اجتماع چه میگذرد؟

رسواییهای کنار دریا

☆ آلوده‌تر از محله‌های بدنام!
☆ انسان نماها در ایام عاشورا چه کردند؟
☆ کشوری که همه چیزش متناقض است!

مدتی است عده‌ای از فرنگی‌مآبهای ما بتقلید از اروپائیا - نه بخاطر تأثیری که آب دریا در سلامت تن‌آورد - در فصل تابستان بطرف کنار دریا هجوم میاورند. در میان آنها اکثر عده خیلی کمی واقعاً بخاطر استفاده بهداشتی از آب دریا باین نقاط بروند، اکثریت آنها برای این میروند که محیط آزادتری برای انجام همه‌گونه اعمال غیر انسانی و فجایع اخلاقی پیداکنند!

شکی نیست آب دریا یکی از پربرکت‌ترین آبهاست و از جهات گوناگون مورد استفاده انسان است، قرآن مجید و تسخیر دریاها را برای بشریکی از موهبت‌های الهی شمرده و قسمتهای مختلفی از منافع دریاها را در زندگانی روزانه بشر گوشزد میکند، فوائد بهداشتی آب دریا هم برای سلامت تن قابل انکار نیست ولی معلوم نیست چرا ما باید از تمام مواهب حیات بصورت غلط و نامشروعی استفاده کنیم!

فجایمی که در این ایام در پلاژهای کنار دریا رخ میدهد باندازه‌ای است که میگویند

حتی در کثیف‌ترین اماکن فساد نیز رخ نمیدهد و رسوائیهائی که در آنجا بیار می‌آورند در آلوده‌ترین نقاط شهرها دیده نمیشود!

دلیل آنهم روشن است، اکثر افرادی که باین نقاط می‌روند جز اشباع شهوات بی‌بند و بار خود آنهم بصورت نامحدود نظر دیگری ندارند و موضوع استفاده‌های بهداشتی از آب دریا بهانه و سرپوشی است که روی این فجایع تنگین گذارده میشود، بدیهی است در آن محیط از آزادی بی‌حسابی برخوردارند. دوری از انظار مردم، نبودن جای کافی، کثرت جمعیت، برهنه شدن برای آب تنی بسیاری از موانع را از سر راه آنها برداشته است. انواع مفاسد اخلاقی: قمار، مشروب‌خواری غلنی، عربده‌کشی، اشباع شهواب سرکش جنسی در کنار دریا فراوان است و بهمین دلیل افراد آلوده در این فصل کنار دریا را برده اماکن اصلی فساد، ترجیح میدهند.

بدبختی اینجاست که هیچگونه مراقبتی از ناحیه هیچ‌مقامی برای جلوگیری از این فجایع نمیشود بلکه شاید گاهی تسهیلات لازم را هم برای این «انسان نماها» فراهم می‌سازند، و همین‌هاست که «کنار دریا» را بصورتی بدتر از محله‌های بدنام در آورده است! ما انتظار داریم نسل جوان این کشور که در اینگونه مراکز فساد در میان دمی و قمار و مواد مخدره و آلودگیهای جنسی پرورش می‌یابند در آینده افرادی دانشمند، لایق، پاکدامن، درستکار و دلسوز بحال کشور بار آیند، غافل از اینکه وضع کنونی، جوانان بلکه پیران را بهرتگاه سقوط اخلاقی سوق میدهد و آنها را افرادی بی‌مصرف، آلوده، فاسد، بی‌بند و بار و بی‌اراده بار می‌آورد.

از همه بدتر اینکه عده‌ای از این افراد آلوده از تعطیلاتی که بمناسبت ایام عزاداری «تاسوعا و عاشورا» بود نیز صرف‌نظر نکرده، و درحالی که اکثریت قاطع ملت نجیب و مسلمان ایران در مساجد و تکایا مشغول مراسم عزاداری بودند و سراسر دلها را ابرهای انبوهی از غم و اندوه بخاطر شهادت یگانه جانباز و مجاهد راه حقیقت گرفته بود و سیلاب اشک از دیدگان مردم در این مصیبت بزرگ روان بود، این «یزید صفتان» که گویا خود را جزء «ملت مسلمان ایران» میدانند در کنار دریا سرگرم هوسرانی و هرزگی بودند!

راستی شرم آوراست، درحالی که خود این افراد با چشم خود میدیدند که سکنه نجیب شهرستانهای ساحلسی در این روزها سرگرم مراسم سوگواری «سالار شهیدان» هستند باز دست از اعمال غیرانسانی خود حتی در شبوروز تاسوعا و عاشورا برنداشتند. اکثر این افراد همان طبقه مرفه و ثروتمندی هستند که سالیان دراز خون مردم مفلوک و محروم این کشور رامکیده و صرف هوسبازیها و شهوترائیها، گاهی در کاباره‌های اروپا و زمانی هم در کنار دریای خزر، کسرده‌اند و براین «گورستان وحشتناک» رقص شتری میکنند.

اینها در هیچیک از کارها با ملت ستمدیده ایران شریک نیستند نه در غم‌های آنها نه در شادیهای آنها، چون اساساً خود را جزء این ملت نمیدانند و شاید اگر برای حفظ منافع کثیفشان نبود مانند در کشورهای بیگانه را بمراتب بر این مملکت ترجیح میدادند. تصور میکنیم مناسبتر از همه چیز این باشد که در برابر این افراد همان گفتاری را که امام حسین علیه السلام در برابر لشکر جنایتگر «کوفه» گفت تکرار کنیم: «ان لم یکن لکم دین و کنتم لاتخافون المعاد فكونوا احراراً فی دنیاکم»: «اگر دین ندارید و از روز رستاخیز نمیترسید لااقل در زندگی دنیای مادی خود آزاد مرد باشید و طبق اصول آزاد مردی زندگی کنید، لااقل احترام بقائد اکثریت قریب باتفاق هموطنان خود، احترام بقانون اساسی کشور که مذهب رسمی را مذهب شیعه اثنی عشری معرفی کرده و احترام به مقدسات آنرا لازم شمرده و بالاخره احترام به مقام انسانیت بگذارید. اما افسوس شہوات سرکش شما این روح را در شما کشته است!»

مطالعات فرهنگی
رساله علوم انسانی

بدبختانه زندگی ما مردم مجموعه‌ای از امور ضد و نقیض شده و تناقض سر تا پای ما را فسار گرفته است. درحالی که رادیو تهران در ایام سوگواری موسیقی را حذف کرده و برنامه‌های مذهبی را اجرا میکند، سینماها و کاباره‌ها و مانند آن نیز تعطیل است و دولت عملاً با این وسائل خود را در این عزای بزرگ اعلام میدارد، آزادی مطلق باین مسافرین کناردریا داده شده و هیچگونه نظارتی برای جلوگیری از اینهمه فجایع و رسواییها (ولو ظاهراً) بعمل نمیآید. این همان يك بام و دو هواست که در تمام شئون زندگی ما رخنه کرده تا آنجا که کشور ما را بعنوان «مجموعه تناقض‌ها» معرفی کرده است!

آری تنها مراقبتی که میشود اینست که با وسائلی از غرق شدن افراد، مخصوصاً افرادی که در حال «مستی» بدریا میروند و تعادل خود را نمیتوانند حفظ کنند جلوگیری شود، موفقیت آنها در این زمینه خود شاهد بر اینست که چنان نیست که این جمعیت قابل کنترل و مراقبت نباشد و ممکن است همه گونه نظارت در کار آنها بشود.

تاکنون عده زیادی از این جریانات به ما شکایت کرده اند و بایستی صبری منتظر خاتمه دادن باین فجایع هستند، ما باین وسیله بعموم مسلمانان مخصوصاً آقایان روحانیون اعلام خطر میکنیم و شکایات این افراد را باین وسیله بگوش مسئولین امور میبرسانیم تا چه فکری برای خاتمه دادن باین وضع ننگین بشود. و صریحاً اعلام میکنیم که ادامه این وضع برای مسلمانان و دینداران قابل تحمل نیست.

زهد واقعی!

علی علیه السلام میفرماید: «الزهد کله بین کلمتین من القرآن قال الله سبحانه: لکیلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم. ومن لم یأس علی الماضي ولم یفرح بالآتی فقد اذخا الزهد بطرفیه!

«حقیقت زهد در دو جمله از قرآن مجید خلاصه شده است، خداوند میفرماید: تا از گذشته ملول نشوید و بآنچه دارید خوشحال نباشید (و دل بستگی خارج از حد نداشته باشید) بنا بر این کسیکه بر گذشته تأسف نخورد و بآنچه دارد خوشحال نباشد هر دو طرف زهد را دارا است».

منظور اینست که زهد به معنی فقر و ناداری نیست، بلکه حقیقت زهد اینست که انسان دل بستگی زیاد با امور مادی نداشته باشد، بدیهی است دل بستگی زیاد به مادیات سرچشمه انواع رذائل اخلاقی است.

«نهج البلاغه»